

DOMA ZSOLT – VÉGE A VALLÁSOS NEMZETI SZÍNJÁTÉKNAK!

Előzmény

Az Adullámi 400-ak Klubja (lásd: hanganyag)

Ez a kijelentés az I. Sámuel 22,1-2. alapján született

Főbb pontjai a következők:

- a. Korszakváltás történt az egyházban (Ekklészia) és a világban (Koszmosz) egyaránt.
- b. Most van az átmeneti időszak (kairosz) a régiből az újba. A régi még tart, de már az új is elkezdődött (átfedés).
- c. Csak ebben az átmeneti időszakban (alkalmas, előre elrendelt időszakban – kairoszban) tudunk átmenni a régi korszakból az újba.
- d. Isten az egész világon egy Dávidi hadsereget akar felállítani. Kihívja a pusztába azokat az imádókat, akik annyira vágnak, annyira éheznek és szomjaznak rá, hogy ezért készek szenvedni is. Akik készek otthagyni azokat a valamikori felkenteket, akik már csak a látszatát őrzik ennek. Akik felismerik és elismerik Isten felkentjét és készek hozzá gyülekezni a pusztába, hogy vele együtt szenvedjenek és majd vele együtt meg is dicsőüljenek. (Dávid és Jézus példája a pusztai megpróbáltatásokban – ezek a hitünk próbái, a tűzbemerítések)
- e. Nagyon fontos felismerni az új szellemi korszak központi üzenetét, kijelentését (rhéma) és felkentjeit, vagyis azt, amit Jézus most akar kijelenteni nekünk, az egyháznak. (szerintem - és többek szerint is - ez a tanítások helyreállítása és ezen keresztül az alapok rendberakása, kiigazítása, helyes lefektetése. Elsősorban a keresztrefeszítésről szóló üzenet, az ige és a hit témájában.)
- f. Az új korszakba csak úgy lehet átmenni, hogy a régi korszak szennyeződéseitől megtisztulunk.
- g. Isteni hit által fogjuk fel és értjük meg, hogy csak Isten kijelentése (rhémája) helyezhet át az elmuló szellemi korszakból egy új szellemi korszakba (Zsidók 11,3., Lukács 2,21-40. Simeon és Anna kijelentést kapott, Keresztelő János is kijelentést kapott).
- g. Minden új korszak egy előzőre épül, mint ahogyan a ház emeleit építik egymásra. Minden új korszak kezdetén az előzőre Isten tüze száll le. Ez egyfajta ítélet, ami megtisztítja az előző korszak kincseit a szeméttől, hogy a következő korszak kijelentéseit és élő köveit erre a szintre lehessen ráépíteni. Minden új korszakba csak hitpróbák és kísértések tűzén át lehet bejutni, ha ezekben a próbákban és kísértésekben állva maradunk és győzünk, tehát harc nélkül nem lehet bemenni! Nincsen más út csak a szűk kereszt. Csak ami és aki kiállja a próbát, az mehet be a keskeny (szűk) kapun. Ez a szívnek a körülmetélése. Ezen kellett átesnie a pusztában született generációnak, a hitetlenségben elbukott előző generáció fiainak. Józsué metélte körül őket mielőtt átlépte volna velük a Jordán folyó vonalát, hogy az ígéret földjéért háborúba szálljon az azt bitoló gonoszokkal. Józsué a hit embere volt a hitetlen generáció között!
- h. Akik nem ismerik fel és nem ismerik el az új szellemi korszak kijelentéseit és felkentjeit, azok farkasokká válnak és halálos ellenségeivé lesznek az új bornak, az új tömlőnek és Isten embereinek. A szellemi farkas és a szellemi pásztorkutya között mindössze annyi különbség van, hogy a szellemi farkasnak gyógyulatlan sebei vannak! (idézet Rick Joyner egyik próféta barátjától) Később olvastam Hóseás egyik igéjét, amit alább idézek.

Néhány ezzel kapcsolatos igehely:

Hóseás 9,7b: „...mivel sok a bűnöd, nagy a gyűlölködés” (Hóseás 9,1-17. – ítéletről szól, mintha farkasokról beszélne, akik ólálkodnak a próféta körül!)

Apcsel. 20,16-35. (főleg 27-32) Pál utolsó beszéde az efézusi véneknek

„16 Pál ugyanis úgy döntött, hogy Efézus mellett csak elhajózunk, hogy ne vesztegesse Ázsiában az időt. Mert sietett, hogy ha teheti, pünkösd napján Jeruzsálemben legyen.

17 Miletusból azonban átküldött Efézusba és áthívatta az eklészia véneit.

*18 Mikor azok nála megjelentek, így szólt hozzájuk: „Ti tudjátok, hogy az első naptól kezdve, melyen Ázsiába léptem, az egész idő alatt miként **éltem** köztetek,*

19 hogy voltam az Úrnak teljes **alázatossággal** rabszolgája, könnyek, kísértések között, melyeket a zsidók alattomos szándékai szereztek nekem.

20 Ti tudjátok, hogy mennyire nem hallgattam el semmit abból, amit hasznos volt tudatnom veletek. Nem vonakodtam titeket nyilvánosan és házanként **tanítani**,

21 sűrgetően bizonyosságot téve zsidóknak is, helléneknek is, hogy az Isten új felismerésére kell térnünk és Urunkban, Jézusban hinnünk.

22 És lám, most a szellemtől megkötözve Jeruzsálembe utazom, és nem tudom, hogy ott mik fognak történni velem.

23 Mégis a Szent Szellem városonként erős bizonyosságot tesz nekem, azt mondja, hogy bilincs és szorongatások várnak rám.

24 Én azonban semmi értéket nem tulajdonítok a lelkemnek, csak hogy futásomat befejezhessem, és azt a szolgálatot bevégezhessem, melyet Uramtól, Jézustól kaptam, hogy Isten kegyelmének örömhíréről határozott bizonyosságot tegyek.

25 Most lám tudom, hogy sem ti, sem senki azok közül, akik között a **királyságot hirdetve** jártam, többé nem fogjátok látni orcámat.

25 Ezért a mai napon tanúságot teszek nektek arról, hogy mindenkinek vérétől tiszta vagyok.

27 Én nem vonakodtam az Isten **teljes szándékát** hirdetni nektek.

28 Ügyeljetek hát magatokra és az **egész nyájra**, melyben a Szent Szellem **felügyelőkké** tett titeket, hogy **terelgessétek az Isten ekléziáját**, melyet tulajdon vére árán tartott meg magának.

29 **Én tudom, hogy elmenetelem után ragadozó farkasok fognak közétek betörni, kik nem kímélik majd a nyáját.**

30 S közületek magatok közül is olyan férfiak fognak előállni, kik **fonák dolgokat hirdetnek, hogy a tanítványokat elvonják maguk után.**

31 **Azért legyetek éberek** és emlékezzetek meg arról, hogy én három éven át sem éjjel, sem nappal meg nem szüntem közületek minden egyest könnyhullatással inteni.

32 Most pedig **az Úrra bízlak titeket s az ő kegyelmének szavára (Logosz)**, melynek **hatalma van arra, hogy építsen titeket és arra, hogy az összes megszenteltek között örökrészt adjon nektek.**

33 Senkinek ezüstjét, aranyát vagy ruháit meg nem kívántam.

34 Ti magatok tudjátok, hogy a magam szükségleteiért és a velem lévőkért ezek a kezek dolgoztak.

35 Mindenben megmutattam nektek, hogy ilyen fáradozással kell az elerőtlenülteknek segítségére menni s emlékeztetni az Úrnak, Jézusnak beszédeire, hogy ő azt mondta, hogy boldogítóbb dolog, ha adunk, mintha kapunk.”

Az álom

„Vége a vallásos nemzeti színjátéknak!” (2007.07.14.)

Az álom kezdetén a Nemzeti Múzeum előtt álltam. Ott voltak a többiek is: a gyülekezet és még sokan mások. Valamilyen színdarabban vettünk részt, mint színészek vagy csak statiszták. A színdarab éppen befejeződött és mindenki elindult a szélrózsa minden irányába. Én is elindultam (volna), de az úttest helyén egy mély árok tátongott, mintha el akarna nyelni. A csatorna alján mocskos szennyáradatot láttam a Kálvin tér felé folyni. Tőlem jobb kéz felé volt az Astoria, bal kéz felé pedig a Kálvin tér. A szennyáradat felett keskeny pallók vezettek át a túloldalra, de nekem nem tűntek túl biztonságosnak, csak a lehelet tartotta őket az árok felett. Bal kéz felé egy szinte függőleges, magas fal választotta el a Kálvin teret a szennyáradattól. Elhatároztam, hogy átkelek a túloldalra, de ekkor tőlem jobb kéz felé megláttam egy kifejtett tigrist, amely rám meresztette vágyakozó éhes szemét. Úgy helyezkedett el, hogy bármelyik oldalon el tudjon kapni, de azon a helyen, ahol állt nem volt nyitott az úttest. Eléggé megijedtem ahhoz, hogy keressem a menekülés útját, mivel úgy tűnt nem tudom elkerülni a vele való találkozást. Végig gondoltam a lehetőségeimet:

1. Visszamehetek a színdarabba, a Nemzeti Múzeum zárt kertjébe,

2. Beleugorhatok a szennyáradatba (de a tigrisek jó úszók),
3. Átmehetek a túloldalra és felmászhatok a falra, hogy megmeneküljek tőle.

Ez utóbbit választottam. Futva indultam el a túloldalra, de a tigris is azon nyomban arra felé vette az irányt és úgy gondolom, hogy pont a túloldalon várt volna rám, mire én odaérek. Ekkor az ijedségtől felébredtem. Ezzel ért véget az álom.

Felébredés után nem tudtam igazán mire vélni álmomat, de erős késztetést éreztem arra, hogy keressem az Urat a magyarázatért. Mivel nem értettem álmomat, imádkoztam Istenhez, hogy adja meg a magyarázatot és megerősítést, illetve a megértéshez való kulcsokat a gyülekezeten belül, vagy azon kívül.

Az álom magyarázata:

„Vége a nemzeti vallásos színjátéknak”

Nemzeti Múzeum: Az előző, elmúló és lezáruló szellemi korszak (aión) jelképe nemzeti szinten. Jelképe még az ótömlőnek és az óbórnak is. Jelentheti még a mai korban használhatatlan, de régi „jó” megszokásokat, eszközöket, módszereket, tanokat, dogmákat, törvényeket stb.

Mindannyian ott voltunk: Benne voltunk ebben a rendszerben, mert beleszülettünk és felvettük a magunk kis álarcait, színészi maszkjait és eljátszottuk, hogy keresztények vagyunk, hogy elfogadjanak. Ezt mint jó színészek, vagy mint beugró statiszták tettük (akár felváltva). Statisztáltunk hallgatásunkkal és nem mertünk, vagy nem volt erőnk szembeszállni az árral.

A színdarab éppen befejeződött: Isten az ítélet tüzét küldte az előző korszakra és mindarra, amit az felépített. Ez az ítélet már elkezdődött, de még nem ért véget, jelenleg is tart. Isten ítéletet mondott ki a vallásos képmutatás és egyházi színjátékok (színház) felett.

Mindenki elindult szélrózsa minden irányába: Isten kihívta az Övéit a szellemi Babilon vallásos rendszeréből, hogy megtisztítsa edényeit és bevigye az Ő templomába. Ez a kihívás a pusztába szól, ahol az igazi felkentek felkészítése történik. Így hívott ki Isten is sokunkat a vallásos színjátékból, hogy még csak ne is statisztáljunk abban. Kihívott a pusztába, hogy a szívünkre beszéljen, hogy kijelentse és láthatóvá tegye magát számunkra, hogy Istenünké legyen és mi az Ő népévé, fiaivá legyünk és megismerjük Őt valóságosan és szabaddá legyünk. (Ézsaiás 48,20-21.; 52,11-12.; Jeremiás 51,1-64. (fontos: 1.6.12.19.); Jer. 50,8.; Jelenések 18,1-24. (főleg: 1- 4.28.); Mikeás 4,9-13. pusztá; Hóseás 2,16-25. (16-17.); Jób 5,23. szövetség a mezei vadakkal + Jézus a pusztában, a vadállatok között; Isten a hit ajándékával jegyez el minket – A HIT fontossága!)

Az úttest helyén mély árok, csatorna (kanális), alján mocskos szennyáradat: Ez az Istentelenség szennyes áradata. Erről beszél Jézus is, a Máté 24,12-ben: „és a törvénytelenység, gonoszság, megnövekedése (áradata) miatt sokakból (-ban) kihül¹ az isteni agapé szeretet.” A gonoszság olyan áradatát látjuk az egyházban (az egész világon), amire nem volt példa az előző korszakokban. Lassan a hitetlen emberek tisztábbnak tűnnek, mint az egyház tagjai és a vallásos bűn(özés) valóban aggasztó méreteket kezd ölteni. Sorra buknak el általunk egykor tisztelt emberek és szolgálók, szégyent és gyalázatot hozva Isten nevére és népére.

Amikor elindulunk, hogy magunk mögött hagyjuk a vallásos színjátékok helyszínét és valóban találkozni akarunk Istennel csak 3 választásunk marad (az álom szerint):

1. Visszamehetünk a vallásos színdarabba, a Nemzeti Múzeum zárt kertjébe: vagyis az elmúló és már Isteni ítélet alatt álló régi (babiloni) rendszer látszólag biztonságot nyújtó tömegébe. Remélve hogy az ellenség majd körülöttünk kebelez be valakit és minket békén hagy.

Megmaradhatunk az ótömlőben és az óbort kortyolgathatjuk elégedett büszkeséggel várva jól megérdemelt jutalmunkat, ami nem lesz örömteli: „takarodjatok színem elől, ti gonosztevők, (az ördögnek és a nektek készített örök tűzre)!” (Máté 7,21-23.; Lukács 13,22-30.).

Továbbra is hordjuk jól megszokott vallásos álarcainkat és tovább statisztálunk egy kenetmentes „varázslónak”. Egyébként az álarcok időnként kényelmetlenné válnak és ilyenkor le kell őket venni egy

---

¹ Ennek a szeretetnek az elvesztése következtében hitünk nem tudja kiállni Isten tűzpróbáját és elbukik a harcban. Ezt az isteni szeretetet és hitet akarja az ellenség ellopni tőlünk, a megfélemlítéssel és úgy, hogy szemünket az egyházban történő bűnök és bűnösök cselekedeteire irányítja, hogy ennek következtében ítélkezzünk és kritizáljunk, ezzel veszítve el a kegyelmet és ezzel esve ki Krisztusból.

időre. Isten gondoskodik olyan időkről, amikor mindannyiunknak lelepleződik valódi természete. Ezt is kegyelemből teszi, hogy megtérhessünk abból.

2. Beleugorhatunk és elmerülhetünk újra az istentelenség szennyes áradatában: Annyira megbotránkozhatunk, hogy végleg elhagyjuk isten népét Istennel együtt és visszatérünk a világ mocskába, mint disznók újra megfürdünk a sárban, amiből már egyszer megtisztultunk, vagy mint kutyák visszatérünk ahhoz, amit nemrég még kiokádtunk. (2. Péter 2,22.)

3. Átkelés a túloldalra /felmászás a falra (át a fal túloldalára, ahová már nem ér el a szennyes áradat): A keskeny pallók, amik átvezettek a túloldalra, nem tűnnek biztonságosnak emberi szemmel. Testi és lelki természetünk számára instabil és veszélyes vállalkozás Istenbe helyezni bizalmunkat és hallgatni, hinni az Ő pusztába hívó szavának. Ezen a keskeny pallón félelem nélkül csak isteni hit által lehet átkelni. Csak Isten tud kivezetni ebből a kutyaszorítóból. Ez egy hitpróba, tűzpróba. Istenbe vetett bizalmunk, hitünk, reményünk, hűségünk és szeretetünk próbája. A fal az Új Jeruzsálem falait jelképezi, ami megvéd a szenny áradatától és ha bepiszkolódnánk is, Jézus vére megtisztít minket minden szennytől (büntől). A pallókat valóban a „lehelet” tartja, amit más néven szellemnek is nevezhetünk, Isten Szellemének, mivel neki kell átvezetnie ezen az úton. „Akiket Isten Szelleme vezet (kormányoz), azok valóban Isten felnőtt fiai!”

Jobb kéz felé egy kifejtett tigris: Az ember mindig jobbra számít, amikor elkezd Isten hívó szavát követni. Azt gondoljuk, hogy ezután minden bajunk egy csapásra megoldódik, pedig az igazi csapások még előttünk állnak. Ezek a csapások a Szellem kardjának az Igének (rhéma) a bűnös természetünkre lesújtó csapásai és az ellenségnek adott jog arra, hogy hitünk valóságát, igaz voltát megpróbálja. Az ellenség taktikája a hitünk ellopására a megfélemlítés. Aki fél abban nem lett teljes Isten agapé szeretete, vagy azt is mondhatjuk, hogy azt az embert nem töltötte be Isten Szent Szelleme, aki kiárasztja szívünkbe az Ő Isteni agapé szeretetét, hogy hinni tudjunk neki és benne.

A tigris úgy helyezkedett el, hogy bármelyik oldalon el tudjon kapni: Ha Istent akarjuk követni nem kerülhetjük el a Sátánnal és gonosz seregével való találkozást és harcot. Erről ír Pál is Timóteusnak, akit figyelmeztet, hogy nem a félelem szellemét kapta: „Akik Krisztus Jézusban Istenfélelemmel akarnak élni, azokat mind üldözni fogják!” (2. Timóteus 3,12. – Csia).

„Mindent megvizsgáljatok, ami jó az megtartsátok, ami gonosznak látszik, attól őrizzétek meg magatokat!”
Isten Szelleme legyen veletek és bennetek!

Doma Zsolt